

Зовнішня підсистема складена групами так званих “зацікавлених сторін”, або “стейкхолдерами”, а саме: клієнтами та кредиторами; регулюючими органами; інвесторами; суб’єктами, які впливають на репутацію банку. Найбільш впливові групи “зацікавлених сторін” – клієнти банку та регулюючі органи. Саме присутність клієнтів, вкладників і позичальників визначає специфіку банківської сфери та, головним чином, визначає дії регулятора.

Визначення груп зацікавлених осіб і встановлення їхніх типових інтересів дозволяє відпрацьовувати плани поточного управління, стратегію розвитку та реалізацію намірів банку. Встановлення пріоритетів кожної із груп визначає також типи стратегій, які найбільше підходять для співпраці із ними. При цьому банки повинні враховувати, що високoprіоритетні групи матимуть найбільший економічний і політичний вплив на їх діяльність, тому мають отримати переваги при стратегічному плануванні, оскільки здійснюють вагомий вплив на визначення ділового зовнішнього середовища, в якому функціонує банк.

О.Г. Поправка, здобувач

Київського національного торговельно-економічного університету

ІНСТИТУЦІЙНА АРХІТЕКТУРА НАГЛЯДОВИХ ОРГАНІВ КРАЇН – ЧЛЕНІВ ЄС, ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ

У сучасних умовах розвитку світової економіки, враховуючи сучасні кризові тенденції на світових фінансових ринках, основним завданням є забезпечення та підтримка стабільного розвитку економіки, зокрема і її найважливішої ланки – банківського сектора. У багатьох країнах світу продовжується пошук нових шляхів підвищення ефективності організації діяльності на фінансовому ринку шляхом вдосконалення систем регулювання та нагляду.

Метою даного дослідження є визначення основних підходів до формування наглядових структур країн – членів ЄС – та використання їх досвіду в Україні.

У деяких країнах ЄС функціонує єдиний наглядовий орган, що відповідає за діяльність різних фінансових секторів, він може бути створений як на базі національного банку, так і як відокремлений орган.

Також у багатьох країнах і досі зберігається так звана секторна модель, яка передбачає здійснення регулювання та нагляду за діяльністю окремого фінансового сектора окремим органом.

Проаналізувавши досвід регулятивно-наглядової діяльності, визначено, що, незважаючи на можливі варіації формування інституційних структур регулювання та нагляду в різних країнах світу, регулятивні

органи наділені досить схожим переліком повноважень. До них належать такі: регулювання доступу до банківської системи; встановлення відповідних вимог до діяльності банків; регулярне отримання від банків звітності і здійснення інспекційних перевірок у банках; застосування заходів примусового впливу щодо проблемних банків, зокрема заборона оголошення і виплати дивідендів, накладення штрафів тощо; контроль неплатоспроможних банків, призначення тимчасової адміністрації в такі банки, призупинення їх діяльності, реорганізація та ліквідація банків.

Незалежно від того, які органи здійснюють нагляд за діяльністю фінансового сектора та досить високим рівнем економічного розвитку, навіть у країн – членів ЄС – виникали труднощі спочатку на етапі приєднання до ЄС, адже необхідно дотримуватися правил, вимог і стандартів у сфері банківської діяльності, а нині у зв'язку з глобальною фінансовою кризою та її наслідками.

Також слід зазначити, що після невдалої перевірки кризою світові організації продовжують аналізувати негативні аспекти діяльності фінансових установ і вдосконалювати архітектуру систем фінансового нагляду. Так, наприклад, Європейська комісія ухвалила створення дворівневої системи фінансового нагляду, що сприятиме підвищенню стабільності функціонування фінансового сектора.

У свою чергу, в Україні використовується секторна модель регулювання та нагляду, яка також потребує вдосконалення.

На нашу думку, необхідною передумовою ефективного функціонування наглядових органів в Україні є адекватна законодавча та методологічна база, наявність єдиної державної політики у сфері фінансових послуг, дієва система комунікацій між органами регулювання та нагляду, а також зменшення політичного тиску. Поєднання усіх цих компонентів сприятиме підвищенню рівня економічного розвитку нашої країни.

Н.А. Сазонова,

*Курская государственная сельскохозяйственная академия
имени профессора И.И. Иванова, Российская Федерация*

ПРОБЛЕМЫ ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ПРЕДПРИЯТИЙ В СФЕРЕ КРЕДИТНОЙ ПОЛИТИКИ

Эффективность системы государственного регулирования экономики во многом зависит от функционирования органов управления, в задачу которых должно входить регулирование экономических, социальных, культурных и других проблем села, что невозможно сегодня